

‘Van 1970 t/m 1973 heb ik op de Lammermarkt 65, gewoond in het studentenhuis op de hoek, nu heet het Het Lam, maar toen niet hoor, toen was het gewoon een studentenhuis., niks van die aanstellerige afkortingen. Wel was het pas opgeleverd na de verbouwing, ik weet eigenlijk niet wat het daarvoor was.

Wij, mijn man en ik woonden in het beheerdersgedeelte beneden aan de straatkant, naast de chemische fabriek. Met de andere studenten in het huis zijn we lang bevriend gebleven..ook nadat wij er weggingen omdat we na de geboorte van mijn dochter toch wel naar andere huisvesting moesten omkijken.

Weinig mensen kunnen zeggen dat ze door 6 mensen (studenten geneeskunde!), door de weeën zijn geholpen, en toen de baby er eenmaal was, altijd konden beschikken over minimaal 10 oppassen!

In die tijd was de Langegracht nog water en er was een heel hoog bruggetje over de Stille Mare....tot er iemand op de onzalige gedachte kwam om de Cityring aan te gaan leggen en daarbij een mooi stadsgezicht te verwoesten voor een plan dat nooit volledig is uitgevoerd.....

Er waren daar ook nog winkels, een drogist, een bakker en het pand op de hoek Langegracht, Mare, heette de Gouden Bal. Geen Digros, politiebureau, wel een hoop vervallen fabriekspanden en veel bomen langs het water. De Re-spons was toen een café met een andere naam, die weet ik niet meer.

De Lammermarkt had klinkers in de vorm van rechthoeken, waar vroeger de schapen tussen de kettingen stonden, en het café op de hoek van de Beestenmarkt was nog een echt café uit de tijd van de schapenhandelaren. Op de andere hoek was een café ,later een copyshop.

Er was ook een postkantoor in een soort noodgebouw naast de sexshop en daar ben ik nog eens in een handgemeen geraakt met een oververhitte man ,die ik toen door het raam van dat postkantoor heb geduwd.....

Tegenover ons aan de andere kant van de Lammermarkt woonden meneer en mevrouw de Jager, oudere mensen, aardige mensen, ik weet niet waar zij toen heen zijn gegaan.

DeNobel was nog een echte oud ijzer handel, een donker hol met altijd een hoop zoi voor de deur, de baas altijd met een sigaar in zijn hoofd. Er zat ook nog een restaurant, Italiaans dacht ik, waar nu Hartwijk zit.

Geen In Casa, of nieuwbouw, maar oude huizen langs die kant van de Lammermarkt.

De kermis kwam pas later, die zat nog bij de Groenordhallen, koud en totaal sfeerloos, maar ja het vuurwerk werd in die tijd afgestoken op "het veld", (Schuttersveld, onherkenbaar bebouwd nu), waar je altijd in de blubber stond te kijken op 3 oktober.’

Ingezonden door: mevr. J. Cliné